

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Augustinus Episcopvs. 28. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

(140) 141 (150)

tavit in viatorem, & ideo meruit ut laniena fieret fera-
rum. Quid si tu malo exemplo vel suasione aliquando
homines induxeris in peccatum grave. *Vae homini illi*
per quem scandalum. Ubivæ! ibi non levis pœna.

S. AUGUSTINUS EPISCOPVS.

28 Augusti.

*Gratia autem Dei sum id quod sum,
& gratia ejus in me vacua non fuit.*

I. Cor. c. 5.

AVGVSTINVS ubi manus Deo & D.
Ambrosio dedit, in Africam redux &
Sacerdos primùm mox Pontifex Hipponeñsis
factus, patrem se Catholicis omnibus, ho-
stem hæreticis acerrimum exhibuit, quorum
manus divino præsidio sæpiùs evasit. Mores
improbos suorum liberrimè pro concione
carpsit illorum præsertim, qui sacris vel à
principio non adessent, vel ante finem sub-
ducerent sese, quique non Deo loqui in tem-
plo, sed hominibus confabulari consuēssent,
Mensa ejus, quæ frugaliterat & vasis vel li-
gneis vel testaceis superba, quoslibet hospi-
tes admittebat, si illos excipias, quos a scripti
hi versiculi proscribebant.

Quis-

Quisquis amat dictu alienam rodere vitam.

Hanc mensam vetitam noverit esse sibi.

Supremum æger Davidis Carmina, quæ
pœnitentia nomen habent, parietibus cubi-
culi inscribi voluit, interque earum con-
mentationes mortem sanctissimè obivit,
Ecclesiæ hæreditatem amplissimam eloqua-
tiam suam & profundissimam Doctrinam re-
liquit; illud puto Juventuti legavit, quod in
lib. XXII. de civit. DEI cap. 8. narrat; Ma-
trem scilicet filios immorigeros diris devou-
se; vota cœlū audisse; & illos vagos horrendos
omnium membrorū concussione tremebun-
dos orbē penetrâsse; ex his deniq; duos ad am-
Divi Stephani sibi redditos esse. Superi! si im-
proba mater in filios tantūm potuit, eheu
mariani quid in immorigeros MARIA Mater
poterit? *Ex vita & ipsius D. Augustini libris.*

M E D I T A T I O.

In vitam S. Augustini.

I. **H**ic sanctus toto juventutis sux tempore di-
vina gratia, ac sacris ejus motibus restitit. Num
quid ego pariter plerumque restiti ejus gratia? quo-
modo fluxit tempus adolescentia mea? an tandem
cœpi ex animo Deum amare? heu quam sæpè obdu-
ravi cor? & secretiorem ejus vocem neglexi? num
anime mihi audi: quere: ama Deum tuum. ah! sero
amavi domine! bonitas tam antiqua! & tam nova! ah.
sero te amavi. S. August.

2. Post longum & anxium certamen tandem gratiæ manus dedit Augustinus, exuit se laqueis errorum, & vitiorum, & ad extremum usque spiritum amicum & filium gratiæ probavit se se. Si peccantem Augustinum imitatus fuerim, quare non imitor pœnitentem? quid expecto? moriendum est, & dignitatibus divitiisque vale dicendum. Heu! quid me fiet, si, cum Deus me vocabit ad reddendam rationem vitæ meæ, fuero gratia destitutus? *Omnibus laboribus nostris quo ambimus pervenire? buid quarimus?* S. Aug.

3. S. Augustinus fuit quoque Doctor gratiæ, cuius partes acriter suscepit adversus hæreticos; docuitque naturam & mirabiles effectus ejus. Doce alios qua ratione possint Dei gratiæ reconciliari. Esto gratiæ discipulus, si Doctor esse non potes. Audi quid loquatur in te Dominus: *Si non inanem feceris gratiam, multiplicabitur tibi gratia.* S. August.

DECOLLATIO S. JOANNIS BAPTISTÆ.

29. Augsti.

*Herodes miss⁹ Spiculatore præcepit
afferri caput ejus in disco.* Marc. c. 6.

Natalitias hoc die herodes epulas dedit, quas rectius funebres vocabimus. Aut enim nullas, aut istas sol fugit, quas languine humano heu! nimium nobili crudelitas condivit.